

den almindelige Mening paa Egnen, at det var for at genere Læreren, for at vise ham, at Præsten var Lærerens Herre, han bar sig saaledes ad. Det skete er efter mit Syn et Overgreb fra Skoletilsynets Side under Beskyttelse af Lovens Bogstav, og jeg maa anse det for beklageligt, at noget saadant kan finde Medhold hos vor højeste Skoleautoritet. Ønskeligt vilde det være — det lader sig maaske ikke gøre nu, eftersom det er den almindelige Mening, at vi ikke faa denne Lov i Aar, men det kan jo ske senere — ønskeligt, siger jeg, vilde det være, om der i det foreliggende Lovforslag kunde gøres noget i Henseende til for Eftertiden at værgе Lærerne mod slige Overgreb, naar Autoriteterne ikke ville tage sig af Sagen. — Jeg skal i øvrigt slutte med at sige, at denne strenge Tale fra min Side mod en Skoletilsynsmand skal ikke ramme Skoletilsynet i vort Land i dets Helhed, thi jeg maa indrømme, at det gejstlige Tilsyn her i Landet er humant, mildt og ogsaa vel set af Lærerstanden. Her have vi imidlertid et Tilfælde, hvor en Undtagelse finder Sted under Beskyttelse af Lovens Bogstav samt med Medhold af den højeste Autoritet, og det er det, jeg beklager.

R. Claussen: Den ærede Ordfører mindede mig om, at den nugældende Undervisningspligt vedvarer til det 15de Aar. Ja, det kender jeg, men da der i Lovforslaget, som det foreligger, umiddelbart forud staar en Indskrænkning af Undervisningspligten, har jeg ikke ment, at jeg behøvede at tage Hensyn dertil. Nu faar jeg at vide, at det er efter Overenskomst, at Undervisningspligten er indskrænket for de mindre begavede Børn og forstærket for de mere begavede, men saa begaas der en Uretfærdighed mod dem, som have begavede Børn. Det er næsten en Straf, man paalægger dem, fordi de have faaet de begavede Børn. De, som ere udviklede i den omhandlede Alder, kunne blive til Gavn for Samfundet. Naar de have faaet al den Undervisning, som Skolen kan yde dem, og som den har sat sig til Maal at yde dem, saa er det rigtigt, at de gaa ud i Samfundets Tjeneste, gøre sig dygtige der og nyde den Fagundervisning, de kunne faa, og som vil være dem til Gavn for hele Livet. Derfor mener jeg, at det er urigtigt, at denne Overenskomst er indgaaet; man skulde ikke have indskrænket Undervisningspligten for de mindre begavede Børn paa de andres Bekostning, men at man har indskrænket den for de mindre begavede, finder jeg

rigtigt, naar man blot ikke havde forstærket den for de mere begavede, thi det er vistnok ikke rigtigt at holde de mindre begavede Børn længere i Skolen end til 14-Aarsalderen, da det kan være, at de trods deres mindre Begavelse til at modtage Kundskaber og boglig Viden kunne blive nyttige Medlemmer af Samfundet paa anden Maade. Med Hensyn til det andet Forslag tror jeg at have faaet Ret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) i, at disse Erklæringer fra Skolekommissionen bør udgaa. Skolelæreren bør ikke have noget Skudsmaal fra Skolekommissionen. Det ærede Medlem omtalte nu, hvorledes Præsten hemmelig meddeler et og andet paa Ansøgningen, og det tror jeg ikke er rigtigt. Da imidlertid mine Forslag have mødt Modstand baade fra den højtærede Ministers Side, som sagde, at han var bestemt imod dem, og ogsaa fra den anden Side, er det en Anledning mere for mig til ikke at stemme for Loven, idet jeg, da Ændringsforslagene have mødt Modstand fra begge Sider, ikke vil have dem afstemte for ikke at faa dem forkastede. Da vi vel ikke denne Gang faa en Skolelov, vil jeg hellere have Ændringsforslagene overvejede til en anden Gang og tager dem derfor tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): De af Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Claussen) stillede Ændringsforslag ere tagne tilbage. Er der nogen, der optager dem? (Ophold). De ere da bortfaldne.

Ordføreren (J. C. Christensen): Jeg skal søge at tage saa meget Hensyn til Formandens Opfordring, som jeg kan, og derfor indskrænke mig til de allernødvendigste Bemærkninger. Det bliver selvfølgelig særlig til det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen), at disse maa rettes. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i alle hans Betragtninger, der jo vare ret vidtstvævende. Snart talte han om Kjøbenhavns Befæstning, snart om Handler i Finansudvalget og snart om Klisterpotten, som vort Parti stadig havde behov, og saa fremdeles. Naar han imidlertid talte om, at den Politik, vi førte foran Valget, og den Politik, vi føre nu, ere i Modstrid med hinanden, saa tager han ganske fejl. Vi have tydelig nok foran Valget angivet, hvilken Politik vi vilde føre, og denne følge vi fremdeles. Det kan der ingen Tvivl være om. I alt Fald have vore Vælgere ingen Tvivl i saa Henseende.